

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Joy MD Saju, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Joy MD Saju către Inspectoratul General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 15 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-55/26
PIGD 2-24134623-01-3ra-22012026)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. E. Bolocan
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval

1 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Joy MD Saju, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 noiembrie 2024, avocatul Șevciuc Ștefan, acționând în interesele lui Joy MD Saju, s-a adresat instanței de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, solicitând anularea deciziei nr. 6233/24/DAA din 17 octombrie 2024 și obligarea Inspectoratului General pentru Migrație de a emite un act administrativ individual favorabil, prin care să-i acorde lui Joy MD Saju una dintre formele de protecție prevăzute la art. 16 din Legea nr. 270/2008 (f.d. 4–11).

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 17 aprilie 2024, Joy MD Saju, cetățean al Republicii Bangladesh, a depus cerere la Direcția azil și apatridie din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație, prin care a solicitat acordarea azilului pe teritoriul Republicii Moldova, însă, prin decizia nr. 6233/24/DAA din 17 octombrie 2024, cererea a fost respinsă.

3. Joy MD Saju a susținut că a părăsit țara de origine din motive de ordin politic, fiind membru al partidului politic Bangladesh Nationalist Party (BNP) și opunându-se politicii partidului de guvernare Bangladesh Awami League (AL), aflat la conducerea statului din anul 2009, pe care îl consideră un partid autoritar.

4. Reclamantul a menționat că a participat la mai multe mitinguri și a intrat în vizorul autorităților, fapt care i-a generat temeri, întrucât numeroase persoane care își manifestă dezacordul față de politica guvernamentală dispar. În aceste condiții, a precizat că nu dorește să revină în țara de origine, deoarece nu se simte în siguranță.

5. Totodată, a indicat că nu este de acord cu decizia Direcției azil și apatridie din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație de respingere a cererii de azil, întrucât autoritatea nu ar fi reflectat în mod complet și obiectiv toate aspectele invocate, iar riscurile și pericolele la care s-ar expune în cazul întoarcerii în Bangladesh nu ar fi fost analizate în profunzime.

6. În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea pe dispozițiile art. 11 alin. (1), art. 16, art. 19, art. 45 alin. (1), art. 46 alin. (1)–(3), art. 48 alin. (1)–(2) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, precum și pe art. 6 și art. 56 din Legea nr. 200 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea din 15 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de Joy MD Saju, a fost respinsă ca neîntemeiată (f. d. 68, 75-86).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 12 mai 2025, prin intermediul poștei electronice, Joy MD Saju, reprezentat de avocatul Ștefan Starciuc a declarat apel (f. d. 71-74) împotriva hotărârii din 15 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 12 august 2025 a depus apel motivat solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, prin care reclamantului să fie acordată una din formele de protecție prevăzută la art. 16 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 (f. d. 94-96).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin decizia din 15 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru a fost respinsă cererea de apel depusă de Joy MD Saju, reprezentat de avocatul Ștefan Starciuc, și a fost menținută hotărârea din 15 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f. d. 102, 103–116).

10. Curtea de Apel Centru a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, potrivit căreia, în speță, nu sunt întrunite temeiurile legale pentru acordarea azilului reclamantului.

11. Colegiul de judecată, cu referire la aspectele invocate în acțiunea înaintată și în cererea de apel, în sensul că reclamantul/apelant se teme pentru viața și libertatea sa, întrucât este membru al unui partid politic și riscă să fie agresat fizic de către membrii partidului aflat la guvernare, a reținut următoarele.

12. Completul menționează că aceste susțineri nu pot fi analizate prin prisma condițiilor prevăzute la art. 45 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

13. Completul specializat apreciază că, în speță, Joy MD Saju nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe temeiurile stabilite de lege pentru

acordarea azilului, din partea unor agenți de persecuție sau în contextul unor vătămări grave.

14. Mai mult, la stabilirea existenței persecuției „datorită opiniei politice”, trebuie acordată atenție personalității solicitantului și opiniilor sale politice; or, în speță, solicitantul de azil nu a demonstrat, prin probe concludente și pertinente, că este membru de partid și că a participat activ la viața politică, astfel încât să fi fost hărțuit de partidul aflat la guvernare.

15. Totodată, apelantul nu a demonstrat că plecarea sa din țara de origine a fost rezultatul direct al unor acțiuni de intimidare și/sau persecuție din partea organelor oficiale sau a membrilor partidului de guvernământ (Awami League). Or, deși susține că din anul 2016 este simpatizant al partidului de opoziție Bangladesh Nationalist Party (BNP), iar din anul 2020 ar fi devenit membru, instanța de apel remarcă faptul că, la 29 iunie 2022, Joy MD Saju și-a perfectat pașaportul național și, în anul 2023, a părăsit legal țara de origine, având contacte nemijlocite cu autoritățile statale.

16. Curtea de apel a concluzionat că aceste circumstanțe, coroborate cu informația „INTERPOL” anexată la dosarul administrativ, indică faptul că reclamantul nu se află în atenția autorităților ca persoană considerată periculoasă pentru ordinea publică sau securitatea națională. În consecință, declarațiile solicitantului de azil cu privire la temerea sa bazată pe „opinia politică” sunt considerate irelevante. Or, potrivit pct. 106 din Manualul UNHCR privind procedurile și criteriile de acordare a statutului de refugiat, în baza Convenției de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților, protecția națională are prioritate față de protecția internațională ori de câte ori este posibil.

17. Instanța de apel a specificat că, pentru admiterea cererii de azil, este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în cadrul căreia solicitantul trebuie să demonstreze justificarea temerilor sale de persecuție. De asemenea, trebuie stabilită o legătură causală între actele de persecuție pretinse și decizia sa de a părăsi țara; în lipsa unei asemenea legături, este dificil de reținut necesitatea acordării protecției unui alt stat.

18. Astfel, analizând elementul subiectiv al temerii, instanța de apel a constatat că teama apelantului de a fi persecutat de partidul de guvernământ „Awami League” sau de membrii acestuia, în lipsa unor dovezi de persecuție individuală, nu poate fi întemeiată pe principii generale, ci trebuie demonstrată în mod individualizat, prin raportare la situația personală și la evaluarea unui pericol concret.

19. Suplimentar, instanța de apel a notat că, în susținerea cerințelor înaintate, Joy MD Saju a invocat faptul că, la reîntoarcerea în țară, ar putea fi expus unor riscuri semnificative.

20. Instanța de apel a reținut că nu au fost constatate temeri bine întemeiate și justificate de persecuție, întrucât cele invocate de solicitant nu constituie acte de persecuție în sensul legislației naționale, fapt ce face inutilă examinarea elementului obiectiv.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 19 ianuarie 2026, prin intermediul poștei electronice, Joy MD Saju, reprezentat de avocatul Ștefan Starciuc a declarat recurs împotriva deciziei din 15 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursurilor și casarea integrală a deciziei, cu trimiterea cauzei la rejudecare (f. d. 119–122).

22. La 22 ianuarie 2026, prin intermediul poștei electronice, în adresa intimaiilor a fost expediată copia recursului cu explicarea posibilității depunerii referinței.

23. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, către Inspectoratul General pentru Migrație nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

ARGUMENTELE RECURSULUI

24. În motivarea recursului, Joy MD Saju, reprezentat de avocatul Ștefan Starciuc, a reiterat argumentele din cererea de chemare în judecată și din cererea de apel.

25. Consideră hotărârea instanței de fond, precum și decizia instanței de apel ilegală și neîntemeiată.

26. În opinia părții recurente instanța de apel nu a examinat complet și obiectiv cauza, iar art. 17, 45 din Legea 270 privind azilul în Republica Moldova sunt aplicabile recurentului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

28. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

29. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

30. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Referitor la termenul de depunere a recursurilor, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată la 25 noiembrie 2025 (f. d. 117), avocatului Ștefan Starciuc care reprezintă interesele recurentului, prin intermediul poștei electronice ceea ce se confirmă prin extras din poșta electronică, iar recursul a fost depus la 19 ianuarie 2026, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

32. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept

exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

33. Completul Curții Supreme de Justiție, notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

34. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeiuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

37. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

38. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție cu referire la argumentul recurentului privind decizia arbitrară și aprecierea vădit nerezobabilă a probelor menționează că caracterul arbitrar al unei hotărâri judecătorești presupune lipsa motivării, existența unor contradicții evidente în considerente sau ignorarea probatoriului administrat în cauză. Or, din analiza deciziei pronunțate de instanța de apel rezultă că aceasta cuprinde o expunere clară și coerentă a situației de fapt, a probelor avute în vedere, precum și a temeiurilor de drept incidente.

41. Instanța de apel a procedat la examinarea criticilor formulate, a analizat mijloacele de probă administrate și a oferit argumente explicite pentru soluția adoptată. Simpla nemulțumire a recurentului față de modul în care au fost interpretate probele sau dispozițiile legale nu echivalează cu existența arbitrarului, ci reprezintă, în realitate, o critică asupra temeiniciei soluției.

42. În consecință, nu se poate reține că hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul încălcării principiilor legalității, imparțialității sau dreptului la un proces echitabil.

43. Mai mult, deși au fost invocate prevederile art. 245¹ lit. d) din Codul administrativ, precum că aprecierea probelor ar fi fost vădit nerezonabilă, în conținutul cererii de recurs, nu s-a indicat concret care probă anume ar fi fost apreciată vădit nerezonabil.

44. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

45. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Joy MD Saju, reprezentat de avocatul Ștefan Starciuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Judecători

Stela Procopciuc

Diana Stănilă

Oxana Parfeni